

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 202

Vonnisdatum : 24.01.2006

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, wonende te banketbakker, geboren
Belg.

VERDACHT VAN:

Te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 19/11/2001 tot 20/04/2005,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
ingevolge akte van aankoop dd. 04/12/1963, verleden voor notaris eigendom van, voornoemd,
standplaats te met

- Een vakantieverblijf in hout en afgedekt met pannendak en met een bewoonbare oppervlakte van 7,10m voorgevelbreedte bij 6,30m zijgevelbreedte. Tegen de achtergevel is een uitbouw gerealiseerd met een lengte van ca. 1m en een breedte van ca. 1,5m, welke dienst doet als toiletruimte. De bedaking werd doorgetrokken in de voorgevel met ca. 1,5m en in de rechterzijgevel met ca. 2,25m. De bijkomende dakoppervlakte is ondersteund door houten palen. Tevens is er op het terrein een betonnen bodemverharding aangelegd, een schommel en een losstaande bergruimte.

Voormelde constructies zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden, de percelen gelegen zijnde in natuurgebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 75 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het ' hypotheekkantoor te : op 14.12.2005,
nr.) en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 55,89 euro. De Bewaarder (get.) [

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in haar vordering;

- Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt
beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat hij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een vakantieverblijf in stand heeft gehouden en dit vanaf 19 november 2001.

Deze feiten vormen een voortdurend misdrijf waarvan de verjaring pas begint te lopen als de delictuele toestand ophoudt of vanaf het laatst strafbare feit.

3.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te _____
; kadastraal gekend onder _____.

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan ggk. bij K.B. van 3 april 1979) en binnen een EG Vogelrichtlijngebied.

4. Toepassing van art. 96 §4 tweede lid DORO.

Uit het gevoerde strafonderzoek blijkt dat beklaagde de eigendom verwierf van het kwestieus perceel bij notariële akte van 4 december 1963, d.i. op een ogenblik dat er geen definitief gewestplan bestond.

Beklaagde verklaarde de bouwwerken zelf te hebben uitgevoerd omstreeks 1963, zonder tussenkomst van een aannemer en architect.
De constructie werd reeds opgenomen in de kadastragegevens van het jaar 1967.

Nu niet door enig bewijsmateriaal wordt aangetoond dat de constructie in overtreding werd opgericht, dient de constructie in het vergunningsregister de vermelding te krijgen dat zij als vergund wordt beschouwd.

5. De herstellvordering.

Nu de constructie als vergund dient beschouwd te worden, is de rechtbank niet bevoegd om uitspraak te doen over de herstellvordering.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,191,194,197
Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Stelt vast dat het vakantieverblijf in hout en afgedekt met een pannendak evenals de uitbouw achteraan, de bodemverharding, de schommel en een losstaande bergruimte als vergund dienen te worden beschouwd.

Spreekt beklaagde hiervan **VRIJ** en verzendt hem van vervolging zonder kosten.

Verklaart zich niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur.

Laat de kosten der publieke vordering opzichtens deze beklaagde ten laste van de Belgische Staat.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
24 januari 2006, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
, Afgevaardigd Adjunct-griffier.